

Dosarul nr.1r-1052/24
Buiucani
1-24047731-02-1r-31102024
Cazacliu

Judecătoria Chişinău, sediul
Judecător Aurelia

DECIZIE

17 martie 2025

mun.

Chişinău

Colegiul penal al Curţii de apel Centru, în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător:

Alexandru Spoială

Judecători:

Igor Chiroşca şi Eugeniu

Beşelea

A examinat în şedinţă de judecată, fără prezenţa părţilor, recursul procurorului delegat în Procuratura mun. Chişinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanţa de judecată, Olesea Bugai declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 25.09.2024 în cauza penală privind condamnarea lui

Pogodin Vladimir *****, născut la data de *****, IDNP *****, originar şi domiciliat mun. Chişinău, str. *****, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, studii superioare, divorţat, supus militar, angajat în funcţia de director comercial SRL „Profesional Construct”, fără antecedente penale,-

pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.1 Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei penale în instanţa de recurs: 31.10.2024 - 17.03.2025.

Colegiul penal asupra recursului,-

CONSTATĂ:

Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, Pogodin Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.1 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, conform art. 80 Cod penal, în mărime de 400 (patru sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Pentru a se pronunţa în cauza dată, instanţa de fond a constatat că, la data de 9 februarie 2024, aproximativ la ora 10:00, Pogodin Vladimir, conducând automobilul de model „Honda CV” cu n/î *****, pe str. Varniţa, mun. Chişinău, a

fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Mîndrescu Igor și Varaniță Cătălin, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.2 Cod penal, au statut de persoane publice.

Ulterior, fiind constatat de către colaboratorii de poliție că șoferul se deplasa pe porțiunea traseului cu acces limitat și astfel urmează să fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 240 alin. 1 Cod contravențional, Pogodin Vladimir, acționând cu intenție directă, în vederea evitării tragerii lui la răspundere contravențională, avînd scopul să-i determine pe angajații INSP al IGP al MAI, Mîndrescu Igor și Varaniță Cătălin să nu-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, i-a promis și i-a oferit lor mijloace bănești ce nu i se cuvin.

În continuare, în pofida faptului că Pogodin Vladimir a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție, de răspundere penală pentru corupere activă, acesta, în vederea realizării intenției sale criminale pînă la capăt, urmărind același scop infracțional, s-a apropiat de automobilul de serviciu de model „Dacia Duster”, n/î ***** și a aruncat pe bancheta șoferului două bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare.

Astfel, acțiunile lui Pogodin Vladimir au fost încadrate în temeiul art. 325 alin. 1 Cod penal ”Corupere activă, exprimată prin oferirea și darea personal unei persoane publice de mijloace bănești, ce nu i se cuvin, pentru acesta sau pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

La inițiativa învinuitului și apărătorului ales, în temeiul art.504-505 Cod de procedură penală, la data de 23.04.2024 a fost încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, cu negocierea asupra mărimii, categoriei și modului de executare a pedepsei, cauza penală fiind expediată în instanța de judecată fără rechizitoriu.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul delegat în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Olesea Bugai a declarat recurs în termen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l recunoaște vinovat pe Pogodin Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.1 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.80 alin.1 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 50.000 lei.

A dispune confiscarea specială în folosul statului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței, corpurile delict: mijloace bănești în sumă de 400 MDL și anume două bancnote cu nominalul 200 MDL cu numărul și seria***** și ***** , care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 09.02.2024 din automobilul de serviciu de model „Dacia Duster,, cu n/î ***** , care au fost

expediate spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. 106 alin.2 lit. a) Cod penal.

Totodată, de a fi încasate de la inculpat cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifice nr. 91 din 14.03.2024, în cadrul acestei cauze penale.

În motivarea recursului procurorul a invocat faptul că, instanța de judecată la stabilirea mărimei pedepsei inculpatului în baza art. 80 alin.1 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că potrivit prevederilor art. 64 alin.3 Cod penal „mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material până la 20000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale.

Specifică, că la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului conform art.75 Cod penal, instanța a dat dovadă de o indulgență deosebită, aplicându-i o pedeapsă mult prea blândă inculpatului Pogodin Vladimir în raport cu circumstanțele concret stabilite.

Indică, că pronunțând sentința, instanța de judecată, a neglijat să se conducă de prevederile art. 106 alin.2 lit. a) Cod penal, care presupune că: ”Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) - utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni”, ori, bunurile, la caz, mijloace bănești în sumă de 400 MDL și anume două bancnote cu nominalul 200 MDL cu numărul și seria***** și ***** , care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 09.02.2024 din automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î ***** , mijloacele financiare, ce aparțin inculpatului Pogodin Vladimir, sunt considerate ca fiind bunuri (valori valutare) utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii, date pentru a determina săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de apel Centru consideră necesar de a admite recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Olesea Bugai, cu casarea parțială a hotărârii atacate în partea individualizării pedepsei penale și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt

complet de judecată, inclusiv deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.437 alin. 1 pct. 1²) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției și în procedura acordului de cooperare.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; sau, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, conform art. 504 Cod de procedură penală (5) Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat de către procuror, de către învinuit și apărătorul său și poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire și până la trimiterea cauzei în judecată. (6) În cazul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală se reduc în conformitate cu art.80 Cod penal.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, urmând a accepta constatarea de fapt stabilită de instanța de fond. Mai mult decât atât, Colegiul reține că, această cauză a fost judecată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, reglementată de art.509-509¹ Codul de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, doar dacă inculpatul 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit; 2) recunoaște vinovăția; 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Colegiul penal reține că, fiind verificată legalitatea acceptării de către instanța de fond a acordului de recunoaștere a vinovăției, în primul set al procedurilor, aceasta a fost recunoscută ca legală, ceea ce presupune că nu a fost afectată de careva erori procesuale.

Drept urmare, în cel de-al doilea set al procedurilor, Colegiul penal, ținând cont de faptul că probatoriul administrat la faza de urmărire penală care a fost acceptat de către inculpat, și pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se conchide

inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că sentința în această parte nu poate fi contestată.

Din textul recursului declarat, problema dedusă judecării în respectiva cauză vine în raport cu soluția dispusă de instanța de fond privind stabilirea pedepsei sub formă de amendă, expunerea asupra corpurilor delictive și compensarea cheltuielilor judiciare stabilite inculpatului Pogodin Vladimir și anume, se solicită prin recursul procurorului stabilirea unei pedepse sub formă amendă în mărime de 1000 unități convenționale, încasarea cheltuielilor de judecată și confiscarea corpurilor delictive.

Una din regulile de bază la examinarea recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, este că instanța de recurs, la judecarea recursului nu poate emite o nouă hotărâre, care ar avea ca efect agravarea situației inculpatului. În acest context, Colegiul Penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs, acuzatorul de stat solicită agravarea situației inculpatului Pogodin Vladimir, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b) Codul de procedură penală, este limitată în pronunțarea unei soluții dacă recursul procurorului este pasibil de a fi admis, prerogativa agravării situației inculpatului, fiind de competența exclusivă a instanței de fond, în urma remiterii cauzei la rejudecare.

Conform art.449 alin.(1) pct.2), lit. d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs, reieșind din limitele judecării recursului, va admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, în baza art.449 alin.1 pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, cu casarea parțială a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Art.509¹ Cod de procedură penală stipulează că (4) La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal. (6) La adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze și chestiunile menționate la art.397 și 398.

Așadar, sancțiunea art.325 alin.1 Cod penal, stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale.

Sub aspectul stabilirii cuantumului pedepsei stabilite inculpatului, instanța urma să țină cont la stabilirea pedepsei de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanțelor atenuante, agravante, de toate

circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

În plus, necesită de luat în considerație personalitatea inculpatului, rolul acestuia la comiterea infracțiunii, dar și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Astfel, instanța de judecată, la reexaminarea cauzei urmează să țină cont de derularea faptei infracționale comise de către inculpat, indicate în actul de învinuire, raportate la cauza dedusă judecării și să stabilească, în acest sens, inculpatului Pogodin Vladimir o pedeapsă echitabilă.

Totodată reieșind din prevederile art.385 alin.13, art.397 alin.3 Cod de procedură penală, instanța de judecată, la emiterea sentinței urmează să soluționeze și chestiunea referitor la faptul ce trebuie să se facă cu corpurile delictive, la caz mijloacele bănești în sumă de 400 MDL, și anume două bancnote cu nominalul de 200 MDL, cu numărul și seria G0240056998 și GA0221387127, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 09.02.2024.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la solicitarea procurorului de a recupera cheltuielile de judecată, instanța de recurs relevă că, este nefondată, în contextul în care la examinarea cauzei în fond nu a intervenit cu nici o cerere în acest sens, și nici o confirmare în justificarea cuantumului acestora. O astfel de confirmare, lipsind și la cererea de recurs.

Cu referire la limitele rejudecării, Colegiul penal reține că, având în vedere conținutul prevederilor art. 451 și 436 Cod de procedură penală, instanța de fond, primind prezenta cauză spre examinare, va fi în drept să se expună doar asupra individualizării pedepsei penale și dispunerii asupra sortii corpurilor delictive, adică exact în partea în care sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024 a fost casată.

În rest, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, din momentul pronunțării prezentei decizii, are puterea lucrului judecat în partea survenirii răspunderii penale a inculpatului Pogodin Vladimir, deci a condamnării publice a acestuia, în numele legii, pentru fapta prevăzută de art. 325 alin. 1 Cod penal.

Pe cale de consecință, circumstanțele de fapt și cele de drept, constatate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, în calitate de temei real și juridic al răspunderii penale, precum și existența sau lipsa temeiurilor de liberare de răspundere penală, nu mai pot fi reevaluate de către instanța de rejudecare.

Soluția dată se impune din raționamentele art. 50 Cod penal, potrivit căruia, „se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege”. Or, din conținutul acestei prevederi

se deduce că, pedeapsa penală, în calitate de măsură de constrângere, nu este un element constitutiv al răspunderii penale, ci o consecință a survenirii acesteia, nu întotdeauna obligatorie.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să se conducă de prevederile art. 436 și 451 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual penale asupra tuturor circumstanțelor de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 384-385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art.447-449 alin.(1), pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul procurorului delegat în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Olesea Bugai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.09.2024, casează parțial sentința, în partea individualizării pedepsei penale și dispunerii asupra sorții corpurilor delict, și remite cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
Spoială

Alexandru

Judecători
Chiroșca

Igor

Beșelea

Eugeniu